

Prispeval Davorin Petek
Petek, 25 September 2009 11:25

V teh novodobnih časih, ko moramo v poplavi glasbe sami ločevati zlato od dreka (kot pri zlati mrzlici, ko so strici čepeli ob reki s sitom), se je vedno pogosteje treba zatekati k starejšim bandom, ki se niso prodali večjim založbam in tako s pridom začeli tržiti upornišvo. Zadnje čase še posebej najeda upornišvo takšnega tipa, ki te tri minute sprašuje: »*Ali poznaš svojega sovražnika?*« . No, **Propa**

gandhi

zagotovo ne zapravljajo časa svojih poslušalcev s takšnimi vprašanji...

Propagandhi so eden izmed tistih bandov, ki so skozi leta skoraj popolnoma preoblikovali svoj značilen zvok. Če ste poslušali njihov prvenec **How to Clean Everything** in zadnji album **Supporting Caste**

, potem veste o čem govorim. Že nekaj časa pred snemanjem tega albuma se jim je pridružil še kitarist

David 'Beaver' Guillas

, ki je pridodal dodatno dimenzijo k njihovi glasbi.

Supporting Caste začne, kjer je končal njihov predzadnji album **Potemkin City Limits**. Uvodna skladba

Night Letters

iz prve udari z riffi, ki nemalo spominjajo na Megadeth, ter z agresivnim vokalom basista

Todda Kowalskega

. Po tej pesmi pa kvaliteta tega samo še eksponentno narašča. Vse skupaj se izrodi v nekakšen konglomerat punk-rocka, hardcora, metala in balad, ki to niso. Vrhunec Supporting Caste sta skladbi

Dear Coach's Corner

in

Potemkin City Limits

, ki sta vredni vklopa funkcije »repeat« na našem predvajalniku (ali prestavljanja igle na našem gramofonu, he-he). Odlična produkcija poskrbi za to, da vse skupaj izpade še boljše, kot bi si človek sploh lahko zamislil.

Slabe strani albuma? Bolj kot se večja zaporedna številka skladbe, bolj celotna zadava postaja nekoliko težja za »povprečno uho«. Ako se uspe to »povprečno uho« prebiti do konca albuma, je nagrajeno z duhovito priredbo »Come to the Sabbath«, ki so ga v originalu izvajali Black Widow.

Propagandhi besedila vsebujejo zelo napredne, morda na trenutke celo preveč napredne teme za povprečnega poslušalca. Če temu pripišemo še zelo »pametno pakiranje« le teh, potem dobimo izdelek, ki bo definitivno kandidiral za najboljši punk-rock album leta 2009.

Ocena: 8.5/10

Prispeval Davorin Petek
Petek, 25 September 2009 11:25
